

LA CAMPANA DE GRACIA.

DONARA AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA.

CADA NÚMERO **5** CÉNTIMS PER TOT ESPANYA.

Números atrasats 10 céntims.

ADMINISTRACIÓ y REDACCIÓ: Llibreria Espanyola, Rambla del Mitj, núm. 20, botiga. BARCELONA

PREU DE SUSCRIPCIÓ: Fora de Barcelona cada trimestre **ESPANYA** pessetas 1^{rs} Cuba y Puerto-Rico, 2.—Estranger, 2^{rs}.

LA FRANSA TÉ LA PARAULA.

A situació de Fransa va embrollantse.

Quan va pujar Mr. Carnot a la Presidencia varem dirho: «Al nou president no li queda més que un recurs, posar mà a la ploma y estendre un decret curt y expressiu disolvent la Càmera.»

Basta examinar la composició dels grups que la formen, per convèncers de una trista realitat: la Càmera molt bona per destruir, es impotent per crear res.

Hi ha un núcleu poderós d'elements reaccionaris, monàrquics é imperialistas que van ser elegits per sorpresa, presentantse als electors com elements d'ordre y de govern, donant a comprendre qu' eran republicans conservadors.

Hi ha ademés un altre núcleu de radicals de l'extrema esquerra, que a Fransa com per tot arreu alardejan de ser extremadament avansats, sense tenir solucions pràcticas per cap qüestió, ni formar propiament un partit de govern.

Aquests dos grups units constituheixen la majoria. Y per alló que diuhen de que 'ls extrems se tocan, los dos grups s' uneixen ab alguna freqüencia, sense altra idea que la de anar derribant ministeris.

Tal es lo que van fer arrancant la dimissió de Grey y provocant la caygada del govern Rouvier: lo mateix han fet últimament, derrotant al govern Tirard.

Se compren que 'ls monàrquics desesperats de tentar una restauració impossible, se dediquin a crear continúas dificultats a la República. La ira y l' enveja son los genis tutelars dels elements reaccionaris, reixassats pèl país en totas las eleccions, y cada día més lluny de la realisació dels seus propòsits.

Lo que no s' comprén, lo que no s' explica, lo que denota una gran falta de sentitpràctich y hasta de sentit moral, es que 'ls elements més avansats se prestin a engreixar lo caldo dels monàrquics.

La seva conducta desatentada redunda en detriment de la República.

Si reguessen que las sevas solucions eran las millors, y que 'ls fora fácil obrir un camí per plantejarlas, farian molt bé en propagarlas y treballar noblement pèl seu triufo. Pero en tot cas aquest treball haurian d' empèndrel ells sols y pèl seu propi compte, ja que demanar quart y ajuda als reaccionaris, no pot conduhirlos a cap resultat pràctich, ni a cap fi útil.

Presentarém la situació de una manera gràfica: los caps-calents son la piqueta demoledera y 'ls reaccionaris constituheixen la mà que l' empunya.

Los cops de la piqueta cauhen tots sobre la República. La proba es que ara mateix s' ha constituhit un ministeri molt més avansat que 'l qu' ells han tirat a terra, y apenas nascut ja se li senyala una mort pròxima, y se 'l créu impotent per donar un pas en lo camí del govern. Una coalició monstruosa l' ha fet neixer, y un' altra coalició igualment monstruosa pot derribarlo. Y la veritat siga dita: per aquest camí no s' va més que al cansanci y al descrèdit.

Senyalém desd' ara un mal que podria agravar y ser causa més ó menos tart de una gran desgracia.

La República està en lo cas de defensarse, y la digna persona que ocupa 'l primer lloch del Estat té 'l remey a las sevas mans.

Unas quantas gotas de tinta extesas sobre 'l paper en forma de decret de disolució, poden tornar la salut a las institucions republicanas.

Lo decret de disolució es la millor recepta. Una amputació oportuna salva las més de las vegadas una existencia en perill.

Després de tot s' han ensajat mil probaturas perque 'ls homes politichs, desetxant preocupacions més ó menos interessadas, se possessin de acort. y fins aqui tot ha sigut inútil.

Ja qu' ells no han sapigut ferho, es ja necessari que 'l país ho intenti.

No fora aquesta la primera vegada que la nació francesa donés una de aquellas admirables probas de cordura, sensatés y talent colectiu que salvan las crissis més embrolladas.

¿Per qué no s' ha de intentar en la present ocasió? Disolguis la Càmera y convóquense novas eleccions.

Veyám quins y quants dels monàrquics tornarán a seures en los banchs reservats als legisladors del país y no als autors de contubernis destinats a sembrar l' alarma y a crear perturbacions de caràcter permanent.

Y si 'l camp, per voluntat soberana de la nació francesa, ha de quedar reservat exclusivament als republicans, veyám y sapiguém quins de aquestos han de predominar en los consells de la governació, si 'ls que sabèn ahont van y s' hi dirigeixen ab pausa, ab mesura, sense sotrachs, donant cada cosa al temps y a las circunstancias, ó 'ls que pretenen dirigirse de un brinco completament desbocats, a un fi desconegut, a riscos de descarrillar a cada punt o d' estrellarse.

Es precis que M. Carnot, per un moment, fassia callar als que no se saben entendre, perque la nació parli.

La Fransa té la paraula.

P. K.

A UN POLÍTICH CARA-GIRAT.

SONET.

Ab una inconseqüencia verdadera y ab una poca latxa jamay vista, vas corrent dels partits tota la llista per pujar al poder, qu' es ta fatlera. Sens reparar en res, ab ta ceguera, tan prompte ets federal com reformista, també conservador com fusionista, ab l' intent de guanyar una cartera.

Mes si aixís t' has cregut, gran pela-canyas, ab tas evolucions y afany ignoble lograr lo teu desitj joh quant t' enganyas! Un desengany rebrás que ha de ser doble, puig sols te pots guanyá ab las tévas manyas lo despreci més gran de tot lo poble.

PEPET SIMPÁTICH.

EGUEIXEN las obras de la Exposició del Parch ab tota solemnitat.

Y dich que segueixen ab solemnitat, per indicar que van ab molta pausa.

A continuar aixís, es molt probable que 'l dia senyalat per la clausura, encare no estiguin acabadas.

Y ara comprendrán perque s' ha tancat lo Parch, ab tot y aquells rétols que indican qu' es propietat de tots y cada un dels barcelonins: ho han fet perque aquets no pugan enterarse de la galvana que presideix a la construcció de las obras.

¿Es qué s' han agotat los fondos? ¿Y donchs qué fa D. Francisco de Paula? ¿Encare no s' empenya la rifa de las quatre séries?

A Salamanca s' han posat en evidencia las ventatjas de aquells tractats de comers que havian de feros felissos, celebrantse una manifestació que ha recorregut los carrers ab una bandera que duya 'l lema de Pa y treball.

Lo qu' es de pá, no n' hi ha a la post; en cambi si 'l treball escasseja, 'ls traballs abundan.

Lo ex-general Boulanger se presenta candidat pèl departament ultra-bonapartista del Charente, contant ab l' apoyo de tots los elements napoleónichs.

¿Van entenen la manya? L' imperi va caure a Sedan per no aixecarse may més, y hi ha qui intenta restaurarlo en la persona de un home de xarrasca.

Es alló de la transmigració de las ánimas, qu' es una solemne falornia.

Los carlins están que no hi venhen. Temps endarrera s' figuravan que 'l Papa estava ab ells, y prompte s' van convencer de que Lleó XIII s' havia tornat mestis.

Pero ara lo més hò es que fins lo rey de las húngaras los envia a dida.

En Carlets, segons una carta de 'n Llauder, accepta la tolerancia religiosa y si fós rey d' Espanya governaria ab lo concurs de las Còrts.

¡Pobres carlins!

**

REFORMAS FUSIONISTAS.

¡Sempre lo mateix!... Molta llengua, molta llengua, y al últim res. Ja te rahò 'l ditxo: «Qui llengua tè... á Roma va.»